

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **D. D., státní příslušnost Arménská republika, t.č. PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000**, zast. Mgr. Anetou Bendovou, advokátku se sídlem AK v Hradci Králové, U Soudu 388, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2014, čj. OAM-287/ZA-ZA02-ZA14-2013, **t a k t o :**

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadl žalobou rozhodnutí správního orgánu, kterým žalovaný rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobci, s odkazem na ust. §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce v žalobě uváděl, že správní orgán nedbal o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu, neboť nebyly řádně zohledněny veškeré namítané skutečnosti a požádal o ustanovení právního zástupce, který by jeho žalobu doplnil. Soudem ustanovená zástupkyně žalobce pak k výzvě soudu žalobu doplnila, uvedla zejména, že žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v rozsahu § 12, § 14 a § 14a) zákona o azylu. Předně uvedla, že žalobce předložil DVD, z něhož plyne, že v souvislosti s protesty vůči průběhu volby prezidenta v zemi původu byla ze strany policejních a armádních složek provedena represe, účastníci byli zatýkáni. Na nahrávce není možné identifikovat žalobce, nicméně v rámci zatýkání byl zatčen i on. Žalobce je přesvědčen, že v průběhu správního řízení došlo k porušení správního řádu, a to v jeho ustanoveních §§ 2, 3, 50, 52 a 68, když rozhodnutí není v souladu se zákony a mezinárodními smlouvami, žalovaný nepostupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, také nepřihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Dále žalovaný neprovedl důkazy, potřebné ke zjištění stavu věci a

jeho odůvodnění je nedostatečné co do úvah, kterými se řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí.

Za rozhodující příčinu problémů žalobce v zemi původu považuje skutečnost, že se obával o svůj život, o život a zdraví svých rodičů, bál se fyzického násilí a výhrůžek smrti ze strany policie a jejích spolupracovníků, pokud by neuvedl, kde se nachází jeho bratr, byť proti němu nebylo vedeno trestní stíhání. Jím předložené důkazy žalovaný provedl, ale nepřiznal jim důkazní hodnotu, s odkazem na to, že se jedná o subjektivní výpovědi. Důkazy je však potřebné hodnotit ve vzájemných souvislostech, nikoliv některé zavrhnout. Sám žalovaný přitom připouští na str. 4, že i v rámci „objektivních zpráv“ MZ USA a nevládních organizací se objevily ojedinělé zprávy o tom, že místní orgány blokovaly politické manifestace nebo zvýhodňovaly provládní akce. Ve vztahu k žalobcem předloženým listinám bylo tedy na místě zkoumat skutečný objektivní stav při uplatňování politických svobod v Arménii a pronásledování z důvodů zastávání určitých politických názorů. S odvoláním na čl. 7 Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 – kvalifikační směrnice pak žalobce uvádí, že o mezinárodní ochranu většinou žádají právě osoby, vůči nimž jednaly státní orgány v zemi původu diskriminačně, proto žalovaný musí k takovému postupu přihlídnout i při hodnocení věci žalobce. Žalobce měl v zemi původu problémy nejen kvůli bratrovi, který byl členem politického hnutí Dědictví, ale rovněž pro svou účast při protestech tohoto hnutí vůči zmanipulovaným výsledkům prezidentských voleb. V návaznosti na to měl žalovaný zjistit, zda žalobce mohl mít odůvodněný strach z pronásledování v zemi původu ze strany původců pronásledování, případně, zda byl kauzální nexus mezi pronásledováním a jedním z azylově relevantních důvodů pronásledování podle § 12 zákona o azylu. Žalobce je přesvědčen, že jeho strach z pronásledování byl důvodný, byl opakovaně zadržen policií, byl udeřen a bylo mu vyhrožováno – zde pak odkazuje na bod 9 Doporučení v oblasti mezinárodní ochrany Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky ze 7. května 2002, kde je řečeno, že opodstatněná obava z pronásledování závisí na konkrétních okolnostech každého individuálního případu. Čl. 9 odst. 2 písm. a) kvalifikační směrnice pak za pronásledování označuje i použití fyzického či psychického násilí a čl. 4 odst. 4 hovoří o tom, že pokud žadatel již byl pronásledován nebo utrpěl vážnou újmu, či byl vystaven přímým hrozbám pronásledování nebo způsobení vážné újmy, je toto závažným ukazatelem odůvodněnosti jeho obav z pronásledování, neexistují-li závažné důvody se domnívat, že takové pronásledování se již nebude opakovat. Žalobce je dále přesvědčen, že v souvislosti s § 12 písm. b) zákona o azylu je u něho dán důvod pro udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k zastávání určitých politických názorů v zemi původu, jako hodnotící kritérium přitom nelze použít to, že žádosti jeho bratra nebylo vyhověno, či že mohl z vlasti vycestovat do Gruzie a odtud do ČR, nesouhlasí ani s tím, že jeho výpovědi ohledně délky a počtu zadržení byly zmatečné. Podrobnosti popsal tak, jak si je vybavil a snažil se o co nejpodrobnější vylíčení. Žalobce je rovněž přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany, hrozí mu nebezpečí vážné újmy, obává se zabití, případně zajištění policií a mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení. Jeho politická angažovanost svědčí o tom, že měl zájem v zemi žít a nebylo mu lhostejné, jakou cestou Arménie jde a jak jsou naplňována práva občanů. Žalobce tedy žádá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný správní orgán v písemném vyjádření ze dne 6. března 2015 popřel oprávněnost žalobních námitek, odkazuje přitom na obsah správního spisu, zejména vlastní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, jeho výpovědi, informace o zemi původu a konečně i samotné rozhodnutí ve věci. Správní orgán uvádí, že zjistil skutečný stav věci, zabýval se všemi okolnostmi, které sdělil žalobce v průběhu řízení, rovněž si opatřil potřebné podklady pro vydání rozhodnutí, které považoval za zcela dostatečné. Žalobce nebyl a není členem žádné politické strany, organizace či hnutí. Žalovaný konstatuje, že s ohledem na podstatné rozpory a zmatečnost ve výpovědi žalobce působí jím zmiňovaný příběh a problémy v zemi původu značně nevěrohodně, což je podrobně popsáno v odůvodnění rozhodnutí, během sepisování žádosti žalobce k otázce č. 15 ani neuváděl, že by on či jeho bratr byli členy strany Dědictví. Opakovaně žalobce dával své problémy do souvislosti s činností svého bratra V. D., ovšem ani tomu nebyla žádná z forem mezinárodní ochrany udělena, přičemž jeho řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo pravomocně ukončeno již koncem r. 2013 na základě § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Žalobce rovněž do Arménie opakovaně cestoval a poté tuto zemi legálně bez problémů opouštěl, což nesevřčí o tom, že by příslušné arménské orgány měly o jeho osobu nějaký zájem, konkrétně, že by měly nějaký zájem jej pronásledovat, mučit apod., jak žalobce tvrdí. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce nebyl v průběhu řízení zkrácen na svých právech, podmínky pro udělení mezinárodní ochrany nesplňuje, správní orgán proto navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Při jednání soudu dne 19. 10. 2015 zástupkyně žalobce uvedla, že z videomateriálů vyplývá postup státních orgánů Arménie vůči demonstrantům a účastníkům protestních shromáždění a konečně i celá povolební situace. Žalobce se pak domnívá, že napadené rozhodnutí opomíjí vážnost jeho obavy z pronásledování a přitom on opakovaně uváděl, že byl vyslýchán policií, byl udeřen a bylo mu i vyhrožováno. Problémy plynuly zejména z problémů bratra, který byl více politicky činný. Pokud žalovaný namítal zmatečnost jeho výpovědí, či že si odporují, tak popsal první výslech na policii, pak ale zmínil další a uvedl, že třídní zadržení již bylo podnětem k jeho vycestování. Cestoval pro doklady do Gruzie a poté opustil zem původu, je proto přesvědčen, že jeho obava je důvodná. Žalobce splňuje podmínky § 12 písm. b) zákona o azylu, je přesvědčen, že je i ohrožen vážnou újmu. Důkazy byly v jeho věci nesprávně vyhodnoceny, od jím předložených důkazů bylo zcela odhlédnuto. Žalovaný konečně nepopírá, že existují ojedinělé zprávy, které hovoří o jiném stavu a jsou fakticky v souladu s tvrzením žalobce. Pochybnosti v tomto smyslu měl žalovaný odstranit, nikoliv vyslovit nevěrohodnost. Bratr i nadále pobývá v ČR, pokud by se žalobce vrátil, byl by on tou osobou, která by byla vyslýchána ohledně bratrova pobytu a namítaná hrozba by opět vyvstala. Na návrhu zrušení rozhodnutí žalovaného proto žalobce setrval, náhradu nákladů řízení neúčtoval, pouze náklady právního zastoupení, spočívající ve třech úkonech právní služby.

Pověřená pracovnice správního orgánu považovala skutkový stav věci za dostatečně zjištěný, rozhodnutí odůvodňuje, proč nebyla shledána příčinná souvislost mezi politickou situací v zemi původu žalobce a jím tvrzeným pronásledováním, sám žalobce uvedl, že nebyl politicky organizován, problémy měly probíhat kvůli aktivitám jeho bratra. Ani jím zmiňované záznamy jeho politické aktivity nepotvrzují. Žalovaný je přesvědčen, že řízení proběhlo v souladu se zákonem o azylu a v jeho průběhu nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly vést

k závěru, že žalobce je osobou, splňující podmínky pro přidělení azylu. Správní orgán tak setrvává na svém závěrečném návrhu, náklady řízení neuplatňuje.

Ze správního spisu plyne, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 5. 9. 2013, uvedl, že je státním občanem Arménie, arménské národnosti, rodiče žijí v Gruzii, trvalý pobyt mají v Arménské republice, žalobce je svobodný, bratr žije v současné době v Praze. Žalobce dále uvedl, že žil v Arménii, s krátkými pobyty v Gruzii, od srpna 2013 pobývá v ČR. Je pravoslavného vyznání, nebyl nikdy členem žádné politické strany, ale byl účastníkem různých aktivit politické strany Dědictví a byl aktivní v mládežnickém hnutí. Vojenskou službu ze zdravotních důvodů nekonal, má dvouletou odbornou školu po maturitě v oboru malířství, design. Pracoval při montáži nábytku a v lékárně. Jako důvod opuštění vlasti uvedl, že odcestovat pod zástěrkou studijních účelů, vyhledal si cíleně kurz jazyků, byl v Arménii v ohrožení života ze strany policie, která ho pronásledovala pro jeho politické aktivity. Zúčastnil se s bratrem mítinku v dubnu 2013, který organizovala strana Dědictví. Hlavně byl pronásledován jeho bratr, ten byl zbit a byl proti němu zahájen soudní proces, bratr kvůli tomu také utekl, po jeho útěku se policie zaměřila na žalobce, což je rovněž důvod pobytu rodičů v Gruzii. Žalobce často vyslýchali, ztratil se jeho přítel V., s nímž se aktivit účastnil. Kdykoliv se konalo mládežnické shromáždění, zasahovala policie a byli odvedeni na policejní stanici, při poklidných demonstracích policie hledala v davu jenom určité lidi a ty odvedla. Police se stále vyptávala na bratra a řekli mu, že když neuvede, kde pobývá, že ho zabijí. Na 9. 8. 2013 měl letenku z Jerevanu do Prahy, vrátit se nemůže, k vycestování podnikají kroky i rodiče, vše je spojeno s pronásledováním policie. V ČR již žalobce pobýval do r. 1997, narodil se zde. Má obavy, že by ho policie zabila.

V rámci pohovoru dne 10. 9. 2013 žalobce uvedl, že bratrovi hrozilo nebezpečí, uprchl do ČR a žalobce pak také, protože po odjezdu bratra tlačili na něho, vyhrožovali, že následky ponese on, proto uprchl. Jednalo se o policisty, ale i o lidi, kteří pro ně pracují, ale policisté nejsou. Odváděli jeho a kamarády na výslechy, ptali se, kde se bratr skrývá. Když se účastnili setkání, zaměřili se na ně a sledovali je, odváděli ale i otce. Rodiče se chrání pobytem v Gruzii. Ty protesty byly pokojné, politická strana Dědictví funguje tak, že aktivit se účastní kdokoli, nemusí být členem. Setkání se konala v Jerevanu u opery, vedle prezidentského paláce. V dubnu 2013 se týkala prezidentských voleb, ty byly zfalšovány, ve skutečnosti vyhrál Rafi Hovhanesjan – předseda strany Dědictví, ale prezidentem se stal Sarkasyan. Strana chce prosperitu země, bratr byl v r. 2006 zbit, byl známý podporovatel strany. Další představitele strany žalobce nezná, po útěku bratra byl zadržen 10/6 na 5 hodin, hledali bratra, nic konkrétního proti žalobci neměli. Bratr byl z titulu toho, že byl v opozici, zadržen několikrát. Zbili ho, ale udělali z něho viníka rvačky a byl potrestán rokem podmíněného trestu a pokutou. Z vlasti bratr odešel 10/6. Žalobce pak zadrželi v srpnu na tři dny a vyhrožovali, o zadrženích nemá doklady, bylo to nezákonné. Jednalo se o fyzický a psychický nátlak. Naposledy od 2. – 4. 8., v případě návratu se bojí zabití. Přestěhovat se nemá cenu, Arménie je moc malá, na státní orgány se neobracel, jsou zkorumpovaní, dostali rozkazy a nemá cenu se obracet na ty, kteří je dali. Zadržení byli i další kamarádi. Žalobce se bojí o životy rodiny. Bratr byl montér nábytku a akcí se jen účastnil, funkci žádnou neměl. Žalobce se snažil vyhnout vojenské službě, někteří se vraceli v rakvi. Příbuzní žijí v Arménii, on se ale zde narodil a chce žít v zemi, kde funguje zákon. Dne 23. 7. 2014 byl žalobce seznámen s podklady žalovaného a uvedl, že dle ČTK měly

proběhnout volby hladce, ale byly zfalšované, na internetu jsou zaznamenány demonstrace, jak byl on a kamarádi zadržen a jak se s nimi špatně zacházelo. Jeho motiv není sociální, má prostě strach o život.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), věc projednal dne 19. 10. 2015, ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal.

Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,

- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11

Po projednání věci a přezkoumání správnosti a zákonnosti správního řízení soud dospěl k závěru, že v daném případě nebyly naplněny podmínky ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, jak žalovaný konstatoval na str. 3 napadeného rozhodnutí, žalobce prakticky všechny své problémy odvíjel od problémů svého bratra, nelze proto uzavřít, že byl v zemi původu pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, konečně, soud připomíná, že ani v žalobě a jejím doplnění toto ustanovení prakticky žalobními námitkami atakováno není. K žalobcem uvedeným skutečnostem v průběhu správního řízení soud uvádí, že žalobce sdělil jednak, že jeho bratr byl politicky činný, protože se delší dobu účastnil akcí strany Dědictví, žalobce se v dubnu 2013 účastnil s ním demonstrace, ale uvedl také, že byl účastníkem různých aktivit této strany a byl účasten v mládežnickém hnutí. Za takové situace soud považuje za zcela vyloučené, aby žalobce neznal žádné představitele tohoto politického směru, již tato skutečnost vede soud k závěru o nevěrohodnosti žalobcových tvrzení. Žalobce v průběhu pohovoru dne 10. 9. 2013 sdělil, že byl osobně zadržen dne 10. června na 5 hodin, hledali bratra, nic konkrétního proti žalobci neměli. Současně uvedl, že bratr odešel z vlasti téhož dne. Pro žalobce došli autem, uskutečnili psychologický nátlak, pokud se bratr nevrátí, potrestáme tebe a rodiče. Zbili ho a byl zadržen na 3 dny. Ty tři dny, to bylo od 2. do 4. srpna. Ihned poté ale opět uvedl, že byl zadržen 4x nebo 5x, občas dostal ránu. Vše bylo spojené s jeho bratrem. Takové informace ale jsou skutečně naprosto zmatečné, jak uvedl správní orgán na str. 4 a soud k tomuto dodává, že výpověď žalobce působí zcela nevěrohodně, soud žalobcovým informacím nemohl uvěřit, neboť žalobce se snažil tvrdit, že byl zadržen týž den, kdy bratr odjel z vlasti, to již policie chtěla vědět, kde se zdržuje, bez jakéhokoliv logického upřesnění, proč ho v týž den začala postrádat a hledat. Pak se snažil vzbudit dojem, že byl zadržen vícekrát, když zprvu uváděl, že byl zadržen 10. 6. 2013, ovšem posléze vypověděl, že byl zadržen v srpnu na tři dny a nakonec uvedl, že vlastně 4 nebo 5x. Žalobcova výpověď je, dle přesvědčení soudu, zcela účelová. Žalobcem uváděné argumenty, že vše se odehrálo kvůli bratrovi, pak ve světle, kdy bratrova žádost o azyl byla zamítnuta v r. 2013 z důvodu zjevné nedůvodnosti pro nevěrohodnost tvrzení, pouze dotvrzuje zhodnocení, provedené správním orgánem i soudem. Z uvedeného důvodu pak soud nemohl shledat ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany, upravené ust. § 12 písm. b) zákona o azylu. Protože soud hodnotí jím uváděné skutečnosti jako nevěrohodné, nemohl přistoupit ani na existenci azylově relevantních obav z pronásledování či případného naplnění vážné újmy z téhož důvodu, tedy výhrůžek policie, která se snaží dozvědět informace o pobytu žalobcova bratra. Obecný odkaz na skutečnost, že policie v zemi původu žalobce nepostupovala v určitém období vůči protestujícím shromážděním zcela pokojnou cestou, pak na výsledek hodnocení azylové relevance žalobcovy žádosti nemůže mít žádný vliv. Soud je přesvědčen, že žalobce nesplňuje podmínky ust. § 12, ani § 14a) zákona o azylu a námitky v tomto směru ohledně nedostatečného posouzení věci nepovažuje za důvodné. Podmínky ust. § 13 a § 14b) zákona o azylu žalobce nesplňuje. K zhodnocení důvodů, hodných zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 14 zákona o azylu, slouží správní úvaha a žalovaný správní orgán má k tomuto postupu plné kompetence, úloha soudu v případě soudního přezkoumání věci spočívá v přezkoumání dostatečnosti podkladů a v zhodnocení, zda v konkrétním případě je správní úvaha řádně odůvodněna. Zde žalovaný uvedl,

že se zabýval jak rodinnou, sociální i ekonomickou situací žalobce, přihlédl k jeho věku i zdravotnímu stavu a v tomto směru žádný, zvláštního zřetele hodný důvod neshledal. Soud v postupu žalovaného při výroku o neexistenci těchto důvodů neshledal žádnou vadu řízení, ani nezákonnost. Po přezkoumání a projednání věci pak soud dospěl k závěru, že odůvodnění žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí není ani v rozporu se správním řádem, ani jednotlivými ustanoveními zákona o azylu. Žalovaný se s jednotlivými skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení sdělil, řádně vypořádal, zasadil je do argumentace k jednotlivým ustanovením zákona o azylu a jeho odůvodnění soud považuje za vyvážené a dostačující. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal. O nákladech soudem ustanovené zástupkyně žalobce soud rozhodl samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 26. října 2015

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně